

7.10 Ferdinand II. sa usiluje o kapucínov

Arcivojvoda Tirolska kardinálovi
Giuliovi Antoniovu Santonimu
Innsbruck 1582

Reformný rád sa práve usadil až v strednom Švajčiarsku, keď je taktiež na bratov upozornený habsburský vládca Tirolska. Potom čo už v r. 1575-78 splnil svojim dvom talianskym poddaným mestám medzi Tridentom a Gardským jazerom želanie založiť kapucínske kláštory, stretá sa po prvý raz vo vlastnom rezidenčnom meste v r. 1582 s reformovanými bratmi: kapucíni František a Kamil da Venezia sa zastavia na svojej ceste do Poľska a späť v Innsbrucku – a vojvoda dobre načúval myšlienkam ich provinciála Lorenza da Bergamo o založení kláštora. Od r. 1585 pozýva svojej manželke z Mantuy bratov tohto rádu za pôstnych kazateľov na dvor do Innsbrucku. Od r. 1589 prebiehajú rokovania Ferdinanda s provinciou Benátky, ktorej predstavení sa však javia skepticky. Tak píše arcivojvoda v r. 1591 samotnému generálnemu predstavenému, Girolamovi da Polizzi Generosovi. Založenie kláštora v hlavnom meste na Inne sa môže uskutočniť na jeseň r. 1593 s požehnaním práve slávenej generálnej kapituly. Raffaele d'Arco vedie skupinu zakladajúcich členov cez Brennerský priesmyk. Pre slávnosť posviacky kapucínskeho kostola 18. decembra 1594 sa arcivojvoda napriek veľkému finančnému nedostatku neľaká žiadnych nákladov: zvoláva zhromaždenie kniežat do Innsbrucku, pozýva Ľudovíta Einsiedla Saského zo Švajčiarska (1608) za slávnostného kazateľa, nakupuje pápežské odpustky a dáva gvardiánovi z Rovereta vyslať dobrých spevákov. Ferdinand II. zomiera o mesiac neskôr 24. januára 1595.

Ako vo vnútornom Švajčiarsku tak aj v Rakúsku sú predvídavi katolícki vladári, ktorí sa usilujú o cirkevnú obnovu. Arcivojvoda Ferdinand myslí po prvom stretnutí sa s ďalej cestujúcimi bratmi v r. 1582 už na široké pôsobenie rádu v jeho krajinách - ako to ukazuje jeho krátky list kardinálovi Santonimu.¹

Prevelebnému a najosvietenejšiemu monsignorovi, nášmu vrele milovanému priateľovi, pánovi kardinálovi zo Santa Severina, v Ríme.²

10030 Prevelebnému a najosvietenejšiemu pánovi, nášmu vrele milovanému priateľovi _____ [nečitateľné slová]. Benátski brat František a brat Kamil z rádu kapucínov, ktorého protektorom je Vaša najosvietenejšia vláda, sa zastavili pri svojej ceste do Poľska a späť a vyjavili nám svoj úmysel a usilovali sa dozvedieť, či istotne v našom štáte hodláme prijať kapucínov, ak by sa to páčilo Bohu, aby sa tu ich rád usadil. Ak by sa to teda Vašej Svätosti zalúbilo, aby títo pátri v našich štátoch dostali príbytky, radi by sme ich prijali, aby sme im dali možnosť, že (ako sa to dá očakávať) svojim dobrým príkladom a svojim vyučovaním prinesú nemalé ovocie medzi naším ľudom atď. Práve

¹ Nasledujúci list preložil Adjut Heiß zo Severotirolskej provincie. O politike dvora v Innsbrucku: Hans Norbert HUBER, Habsburský dvor v Innsbrucku a rozšírenie kapucínov vo svetle Tirolského krajinského archívu (1574-1631), v tamtiež., Laus Deo, 34-45.

² Giulio Antonio Santori zastával od r. 1570 úrad viceprotektora a od r. 1578 až do svojej smrti v r. 1602 protektora rádu kapucínov.

preto prosíme Vašu najosvietenejšiu Moc ráčiť oznámiť Jeho Svätosti našu priazeň voči menovaným pátrom, za predpokladu tým vykonať mimoriadnu láskavosť.

Týmto Vám vyprosujeme od nášho Pána a Boha všetko najlepšie.

Innsbruck, 28. december 1582

Arcivojvoda Ferdinand